

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121209963
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:8121209963.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: K. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. XX, právne zasúpená JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom, so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o návrhu na obnovu konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 33Up/25/2021, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9Csp/42/2022-94 zo dňa 21.06.2022, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9Csp/42/2022-94 zo dňa 21.06.2022 p
o t v r d z u j e .

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj len „súd prvej inštancie“ alebo aj „okresný súd“) žalobu žalobkyne na obnovu konania odmietol (prvý výrok uznesenia). O trovách konania rozhodol súd tak, že žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o ich výške (druhý výrok uznesenia).

2. V odôvodnení uznesenia okresný súd uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Prešov dňa 24.11.2021 postúpenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 08.06.2022, domáha obnovy konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 33Up/25/2021 podľa § 397 písm. b) a e) Civilného sporového poriadku. Uviedla, že v pôvodnom konaní bola platobným rozkazom „zaviazaná“ zaplatiť žalobcovi sumu 2.990,78 Eur s príslušenstvom a trovy konania vo výške 563,95 Eur. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 16.03.2021. Uviedla, že predmetom uplatneného nároku bol záväzok plynúci z úverovej zmluvy zo dňa 20.03.2017, pričom spochybnila výšku žalovanej sumy a tiež skutočnosť, či žalovaný skúmal jej schopnosť splácať úver. Namietla, že predmetné rozhodnutie je v rozpore s rozhodnutiami Súdneho dvora a nálezom Ústavného súdu a súd predmetný platobný rozkaz nemal vôbec vydať.

3. Súd prvej inštancie v ďalšom obsahu odôvodnenia uznesenia uviedol citáciu ustanovenia § 397, § 400, § 403, § 410 a § 413 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Zvýraznil, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má slúžiť k tomu, aby mohol byť znovu prejednaný právoplatne skončený spor, alebo iná právna vec, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, pre ktoré pôvodné rozhodnutie vo veci samej z hľadiska správnosti a úplnosti skutkových zistení a skutkových záverov nemôže obstať. Ďalej sa súd zaoberal objektívnou a subjektívnou lehotou, v ktorej možno podať žalobu na povolenie obnovy konania a zvýraznil, že v zmysle § 403 ods. 1 CSP nie je podstatné, kedy sa žalobca

skutočne o dôvode obnovy konania dozvedel. Podstatnou je skutočnosť, kedy sa o dôvodoch obnovy konania mohol dozvedieť. Žalobkyňa sa o tvrdených zákonných nedostatkoch spotrebiteľskej zmluvy mohla dozvedieť jednak z platnej právnej úpravy a jednak z množstva verejne dostupných informácií týkajúcich sa spotrebiteľských práv a ich ochrany. Napriek tomu, že žalobkyňa je spotrebiteľka, bolo by neprimeranou ochranou jej práva, pokiaľ by bol začiatok plynutia subjektívnej lehoty posunutý až na deň, kedy sa v podstate rozhodne žalobkyňa sama. V konaní, ktorého obnovu žalobkyňa navrhuje, bolo rozhodnuté platobným rozkazom č. k. 33Up/25/2021 zo dňa 25.01.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.03.2021. Uvedený platobný rozkaz bol žalobkyni v pozícii žalovanej doručený do vlastných rúk dňa 26.02.2021. Proti tomuto platobnému rozkazu žalobkyňa odpor nepodalala. Z návrhu na vydanie platobného rozkazu ako aj jeho príloh sa žalobkyňa mohla dozvedieť o dôvode obnovy konania, a to už ich doručením, t. j. 26.02.2021. Žalobkyňa doručila súdu prvej inštancie žalobu na obnovu konania až dňa 24.11.2021, čo je síce v trojročnej objektívnej lehote, ale je to po uplynutí 3 mesačnej subjektívnej lehoty, ktorá začala plynúť od doručenia platobného rozkazu sp. zn. 33Up/25/2021. Dodržanie subjektívnej lehoty na povolenie obnovy konania bola povinná v konaní preukázať žalobkyňa, pričom žiadne listiny v tomto konaní nepredložila. Súd tiež konštatoval, že od doručenia platobného rozkazu plynula lehota na podanie odporu, počas ktorej žalobkyňa odpor nepodalala. Ak by v tomto smere nebola pasívna, platobný rozkaz mohol byť na základe jej odporu v konaní zrušený. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok nemôže nahradiť nečinnosť pôvodných strán sporu v prípade, pokiaľ opomenú alebo nevyužijú riadne opravné prostriedky proti rozhodnutiu, ktoré nebolo vydané v súlade s ich predstavami. V prejednávanej veci žalobkyňa v pôvodnom konaní nevyužila opravný prostriedok, hoci o jeho aplikácii bola náležitým spôsobom poučená a proti platobnému rozkazu nepodalala odpor. To, že nevyužila riadne opravné prostriedky, nie je možné odstrániť v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku a dosiahnuť zmenu pôvodného rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania nebola podaná v subjektívnej lehote, a preto žalobu na obnovu konania postupom v zmysle § 413 ods. 1 písm. a) CSP odmietol, ako podanú oneskorene. Záverom súd doplnil, že podanú žalobu na obnovu konania považuje aj za zjavne nedôvodnú, keďže žalobca napadol vecnú správnosť platobného rozkazu, k čomu súd podporne poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 98/2011. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Vo veci mal plný úspech žalovaný, a preto mu vznikol voči neúspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu tvrdiac, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, ďalej, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Žalobkyňa uviedla, že počítanie začiatku plynutia lehoty od prevzatia platobného rozkazu odporuje zákonu, ktorý dáva strane lehotu troch mesiacov na podanie žaloby o obnovu už právoplatne skončeného konania. V tomto prípade platobný rozkaz z 25.01.2021 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 16.03.2021. Teda lehota na podanie žaloby by mala podľa myšlienkového postupu súdu uplynúť skončením dňa 16.06.2021 a nie 26.05.2021, avšak nemožno v konaní o obnovu konania vyčítať žalobkyni, že nevyužila riadne opravné prostriedky, pretože práve ich nevyužitie je zmyslom existencie tohto inštitútu. CSP výslovne predpokladá obnovu konania, ktoré skončilo iba vydaním platobného rozkazu. Pre súd je zjavne samozrejmé, že žalobkyni vytkol povinnosť oboznámiť sa so zmluvnými podmienkami a rozhodnutiami Súdneho dvora a zároveň túto istú povinnosť nepreniesol na vyššieho súdneho úradníka, ktorý uvedený platobný rozkaz bez skúmania nároku vydal. Žalobkyňa uviedla, že tvrdila, kedy sa presne dozvedela o podmienkach pre podanie tejto žaloby a súd tak nemal považovať žalobu za neúplnú a už vôbec nie rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, čím porušil zásadu kontradiktórnosti konania. Žalobkyňa ďalej uviedla, že ako procesne slabšia strana v konaní nedokáže vecne argumentovať proti vydanému platobnému rozkazu bez právnej pomoci. Tým, že jej ju poskytlo CPP, kancelária Prešov, rozhodnutím sp. zn. KaPO/12790/2021 je zjavné, že nedisponuje majetkovými pomermi, ktoré by jej dovoľovali obrátiť sa na advokáta. V žalobe uviedla, že dátum doručenia rozhodnutia bol 08.09.2021, teda trojmesačná lehota na podanie žaloby je preukázateľne dodržaná. O tomto rozhodnutí o poskytnutí právnej pomoci a z neho plynúcich informácií sa súd žiadnym spôsobom nezmenil aj keď tieto boli obsahom samotnej žaloby. Preto predmetné rozhodnutie uznesenie súdu prvej inštancie považuje za nezákonné, arbitrárne a zároveň nepresvedčivé. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

5. Odvolanie žalobkyne bolo doručené žalovanému prostredníctvom jeho právneho zástupcu dňa 09.08.2022 s možnosťou k uvedenému sa v lehote 10 dní vyjadriť.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Podľa § 397 CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

11. Podľa § 398 CSP žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

12. Podľa ust. § 406 CSP, v žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje.

13. Podľa § 403 ods. 1, 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

14. Na základe podaného odvolania žalobkyne, tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní uznesenia súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a o žalobe na povolenie obnovy konania rozhodol vecne správne, preto odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

15. Nad rámec uvedeného odvolací súd uvádza, tak ako už uviedol v obsahu odôvodnenia uznesenia, súd prvej inštancie, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že ním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, a to z taxatívne stanovených dôvodov, v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať návrh (žalobu) na

obnovu konania. Žaloba na obnovu konania musí obligatórne obsahovať všeobecné náležitosti podania v zmysle § 127 CSP a osobitné náležitosti stanovené zákonom pre žalobu na obnovu konania v ust. § 406 CSP. Pod osobitnými náležitosťami treba rozumieť predovšetkým preukázanie existencie objektívnych podmienok prípustnosti obnovy konania, ktorými sú: - existencia rozsudku (iného rozhodnutia súdu), proti ktorému je návrh na obnovu konania prípustný, rozsah, v akom sa právoplatné rozhodnutie napáda, pričom strana musí uviesť, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, keďže nie je vylúčené, aby obnova konania bola povolaná len vo vzťahu k určitému výroku napadnutého rozhodnutia, - zachovanie lehoty, v rámci ktorej je možné návrh na obnovu konania podať, - existencia taxatívne stanoveného dôvodu obnovy konania podľa § 397 CSP, - dôkazy, ktorými sa má preukázať dôvodnosť žaloby, t. j. predovšetkým dôkazy smerujúce k tomu, že nové rozhodnutie vydané v obnovenom konaní bude pre stranu sporu priaznivejšie a petiť, t. j. uvedenie, čoho sa žalobca domáha.

16. V zmysle § 397 CSP a § 398 CSP je žaloba na obnovu konania prípustná len proti právoplatnému rozsudku, a to zo zákonných dôvodov uvedených taxatívne v § 397 písm. a/ až f/ CSP a proti iným, právoplatným rozhodnutiam súdu, ak dôvody obnovy konania možno vzťahovať na predpoklady, za ktorých došlo k vydaniu týchto súdnych rozhodnutí. Takýmito inými rozhodnutiami súdu sú: právoplatné uznesenie o schválení zmiernosti a právoplatný platobný rozkaz.

17. Objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré Civilný sporový poriadok pre podanie žaloby na obnovu konania predpisuje, pričom ide o kombináciu dvoch druhov lehôt obsiahnutých v § 403 Civilného sporového poriadku. Žaloba o obnovu konania musí byť podaná v subjektívnej lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť, ktorá lehota plynie v rámci trojročnej objektívnej lehoty obsiahnutej, upravenej v § 403 ods. 2 CSP, čo znamená, že najneskorší moment uplatnenia návrhu na obnovu konania je moment trojročnej lehoty od právoplatnosti napádaného rozhodnutia. Zachovanie lehoty na obnovu konania je povinná preukázať strana, ktorá obnovu konania navrhuje.

18. Podľa aktuálnej právnej úpravy je súd oprávnený v taxatívne určených prípadoch, ešte predtým, než bude rozhodovať o povolení obnovy konania, žalobu na obnovu konania bez nariadenia pojednávania odmietnuť, a to v prípade, ak bola žaloba na obnovu konania a) podaná oneskorene, b) podaná neoprávnenou osobou, c) podaná proti rozhodnutiu, proti ktorému prípustná nie je, d) je nezrozumiteľná, neúplná, alebo z nej nie je zrejmé, čoho sa žalobca domáha a žalobca neodstránil nedostatky žaloby v súdom stanovenej lehote a e) je zrejme nedôvodná.

19. V súdnej veci súd prvej inštancie podanú žalobu na obnovu konania odmietol podľa § 413 ods. 1 písm. a/, keďže bola podaná oneskorene po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty, ktorú stanovuje ustanovenie § 403 ods. 1 CSP.

20. Preskúmaním predloženého spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti vyššie uvedeného záveru súdu prvej inštancie a odvolanie žalobkyne vyhodnotil ako nedôvodné.

21. Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že žalobkyňa, zastúpená právnym zástupcom prideleným na základe rozhodnutia o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci, podala dňa 24.11.2021 na Okresnom súde Prešov žalobu na obnovu konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 33Up/25/2021. Následne bola vec postúpená Okresným súdom Prešov Okresnému súdu Banská Bystrica z dôvodu funkčnej a miestnej príslušnosti.

22. Z predloženej žaloby na obnovu konania vyplýva, že žalobkyňa argumentovala predovšetkým nedostatočnou aplikáciou § 3 ods. 6 písm. b/ zákona č. 307/2016 Z.z. a namietala, že zmluva, na základe ktorej jej bola platobným rozkazom uložená povinnosť plniť je zmluva spotrebiteľská, žalovaná (v súdnej veci žalobkyňa) je spotrebiteľkou a súd nemal vydať platobný rozkaz, ak spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná. Ďalej v žalobe žalobkyňa namietala, že ak zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku, konanie nemôže skončiť iba preto, že bol žalovaný spotrebiteľ pasívny. Nebyť skráteného konania, všeobecný súd by bez náležitého odôvodnenia svojho rozsudku nikdy nerozhodol. Mala za to, že súd konajúci v základnom konaní, ktorého obnovu sa žalobkyňa domáha, zjavne neskúmal spôsob výpočtu dlžnej sumy a ani ex offo posúdenie oslabenia práva veriteľa na odplatu nespĺnením si povinnosti skúmať

bonitu dlžníka. Ďalej žalobkyňa uviedla, že rozhodnutie o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci bolo určenému advokátovi doručené dňa 08.09.2021 a v závere žalobkyňa argumentovala ku kauzálnej a miestnej príslušnosti okresného súdu. Navrhla, aby súd povolil obnovu konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 33Up/25/2021, a aby nariadil odklad vykonateľnosti platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 33Up/25/2021 z 25.01.2021.

23. Z obsahu vyššie uvedenej žaloby na obnovu konania vyplýva, že žalobkyňa nijakým spôsobom neargumentovala a žiadnym spôsobom sa nezaoberala zdôvodnením dodržania zákonných lehôt na podanie žaloby na obnovu konania, t.j. dodržaním subjektívnej lehoty troch mesiacov ani dodržaním objektívnej lehoty troch rokov na podanie žaloby na obnovu konania. V texte žaloby obsiahnuté samotné konštatovanie, že „Rozhodnutie o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci bolo určenému advokátovi doručené 08.09.2021“, nemožno ani extenzívnym výkladom považovať za odôvodnenie (ktorejkoľvek) lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, nemožno ho považovať za vecnú argumentáciu k dodržaniu lehôt. Žalobkyňa má v konaní procesnú povinnosť tvrdiť a preukázať skutočnosti rozhodujúce pre rozhodnutie o veci a žalobkyňa je povinná v návrhu na povolenie obnovy konania, okrem iného, preukázať, nielen tvrdiť, dodržanie ako subjektívnej, tak i objektívnej lehoty na povolenie obnovy konania. Uvedené predstavuje osobitnú obligatórnu náležitosť žaloby na obnovu konania v zmysle § 406 CSP. Argumentácia, tvrdenie a preukázanie dodržania, subjektívnej alebo objektívnej lehoty žaloby na obnovu konania v žalobe žalobkyne celkom absentuje.

24. Súd prvej inštancie správne uviedol, že pre posúdenie dodržania subjektívnej lehoty v trvaní troch mesiacov je podstatná skutočnosť, kedy sa o dôvodoch obnovy konania žalobkyňa mohla dozvedieť. V predmetnom prípade žalobkyňa ako dôvod obnovy konania označila nesprávne právne posúdenie záväzku žalobkyne vyplývajúceho zo spotrebiteľskej (úverovej) zmluvy, ktorú uzatvorila so spoločnosťou Home Credit, v dôsledku čoho podľa tvrdení žalobkyne, pri správnej aplikácii spotrebiteľského práva, konajúci súd v základnom konaní nemal platobný rozkaz vôbec vydať. Dôvodom pre obnovu konania je tak nesprávne právne posúdenie súdu žalobcom uplatňovaného nároku (v pôvodnom základnom upomínacom konaní). V podanej žalobe na obnovu konania žalobkyňa neuviedla, kedy sa ňou uvádzaných dôvodoch spočívajúcich v nesprávnej aplikácii práva, dozvedela. K uvedenej otázke žalobkyňa nepredniesla súdu žiadne tvrdenia.

25. Keďže žalobkyňa neuviedla kedy a akým spôsobom sa o dôvodoch obnovy konania dozvedela, súd prvej inštancie správne vychádzal z premisy, kedy sa o ňou uplatnených dôvodoch mohla dozvedieť. Žalobkyňa bola oboznámená platobným rozkazom s tým, že jej bola súdom uložená povinnosť plniť žalovanému, ktorý platobný rozkaz jej bol doručený do vlastných rúk 26. 02. 2021. Uvedeným momentom získala vedomosť o tom, ako konajúci súd vec právne posúdil, a o tom, že v dôsledku právneho posúdenia súdu jej bola uložená povinnosť plniť spoločnosti HOME CREDIT Slovakia, a. s., (žalobcovi v pôvodnom základnom konaní), teda že žalobcom uplatňovaný nárok súd vyhodnotil ako dôvodný. Žalobkyňou uvádzané dôvody na povolenie obnovy konania mohla a mala žalobkyňa použiť v základnom konaní a uplatniť ich už v odpore proti platobnému rozkazu, ako riadnemu opravnému prostriedku, proti uvedenému súdnemu rozhodnutiu. Žalobkyňa sa mohla brániť rovnakou argumentáciou, akou zdôvodnila žalobu na obnovu konania a uvádzanými dôvodmi mohla (a mala) odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, pričom tak mohla učiniť už nasledujúci deň po doručení platobného rozkazu. Momentom doručenia platobného rozkazu a po oboznámení sa s ním, sa žalobkyňa objektívne mohla dozvedieť o tých dôvodoch, ktoré uplatňuje ako dôvody pre povolenie obnovy konania. Pasivita a ničím neodôvodnená nečinnosť žalobkyne (žalovanej v pôvodnom upomínacom konaní) po doručení platobného rozkazu, nemôže bez ďalšieho zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania.

Pokiaľ v podanom odvolaní žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu argumentuje: „Avšak nemožno v konaní o obnovu konania vyčítať mne, ako strane, že som nevyužila riadne opravné prostriedky, pretože práve ich nevyužitie je zmyslom existencie tohto inštitútu“, s uvedenou argumentáciou sa rozhodne nemožno stotožniť, nakoľko účastník konania má za účelom dosiahnutia svojej účinnej a efektívnej obrany prioritne využiť možnosť riadnych opravných prostriedkov, obnovu konania ako jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov, predstavuje výnimku zo zásady nezmeniteľného právoplatného rozhodnutia a prichádza do úvahy výnimočne, len ak po právoplatnom skončení konania a rozhodnutí o veci vyjdu najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré ten kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní alebo ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, resp. ak existuje niektorý z dôvodov podľa § 397 písm.

a) až f) CSP, pričom i existenciu zákonného dôvodu je povinný preukázať ten, kto sa povolaní obnovy konania domáha.

26. V súdnej veci správne súd prvej inštancie počítal začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania od momentu doručenia platobného rozkazu, t. j. dňa 26. 02. 2021, kedy sa žalobkyňa mohla dozvedieť o právnom posúdení žalobcom uplatňovaného nároku súdom a v tom dôsledku o uloženej povinnosti plniť. Trojmesačná subjektívna lehota na podanie návrhu na povolenie obnovy konania tak správne začala plynúť dňom nasledujúcim, t. j. 27. 02. 2021 a uplynula by 26. 05. 2021. Pokiaľ právny zástupca v podanom odvolaní uviedol, že lehota na podanie žaloby by mala podľa myšlienkové postupu súdu uplynúť dňa 16. 06. 2021, túto počítajúc od momentu právoplatnosti a vykonateľnosti platobného rozkazu, je potrebné zvýrazniť, žalobkyňa žalobu na obnovu konania podala dňa 24. 11. 2021, teda zjavne i po uplynutí troch mesiacov od právoplatnosti platobného rozkazu, pričom predovšetkým však dodržanie subjektívnej (ani objektívnej) lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nepreukázala, konajúcemu súdu neuviedla žiadnu argumentáciu kedy sa o dôvodoch obnovy dozvedela a tým neurčila iný začiatok plynutia subjektívnej lehoty, neuviedla prečo teraz uplatňované dôvody, bez vlastnej viny neuviedla v odpore, o možnosti podania ktorého bola súdom riadne poučená, pričom uvedené je povinná preukázať práve žalobkyňa.

27. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobu na obnovu konania uplatnenú žalobkyňou dňa 24. 11. 2021 bez vecného prejednaní odmietol ako oneskorene podanú podľa § 413 písm. a) CSP, keďže žalobkyňa nepreukázala dodržanie subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

28. Z dôvodu vecnej správnosti odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

29. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd aj druhý výrok uznesenia súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorým súd žalobkyňu uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške trov konania. Súd prvej inštancie správne konštatoval celkový procesný úspech žalovaného v konaní o povolenie obnovy konania, keď žalobe žalobkyne o povolenie obnovy konania nebolo vyhovené. Keďže žalovaný bol v predmetnom konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov v súvislosti s uvedeným konaním žalovanému trovy vznikli. Správne potom súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP uložil žalobkyňu ako procesne neúspešne strane sporu v celom rozsahu povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania v celom rozsahu. Odvolací súd preto potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne i v jeho druhom výroku o trovách konania.

30. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a keďže v odvolacom konaní iniciovanom odvolaním žalobkyne tomuto nebolo vyhovené ani sčasti, procesne úspešnou stranou sporu v odvolacom konaní je žalovaný, a tomuto by prináležal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Zo spisu je zistiteľné, že žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne jemu doručovanému prostredníctvom právneho zástupcu nevyjadril, a preto mu v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd preto o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovanému, hoc procesne úspešnej strane sporu v odvolacom konaní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňu nepriznal, keďže mu žiadne trovy nevznikli.

31. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).